

der, når der ikke er tale om anerkendelsesværdige formål. Politiet ville derved kunne forhindre, at personer, der tidligere har begået voldskriminalitet, lovligt kan være i besiddelse af lommeknive på offentlige steder. Ulemperne ved en sådan ordning er efter Rigsadvokatens opfattelse betydelige, dels henset til den ressourcemaessige belastning af politiet, som ordningen vil indebære, dels fordi ordningen ikke omfatter personer, der (endnu) ikke har begået voldskriminalitet.

Som en sidste mulighed nævnes en *anmeldelsesordning*, hvor man i tilfælde, hvor der ikke er tale om anerkendelsesværdige formål, kun kan bære små foldeknive på offentligt tilgængelige steder, hvis man – én gang for alle – har foretaget anmeldelse herom til politiet, og politiet ikke har afvist anmeldelsen. En sådan ordning vil efter Rigsadvokatens opfattelse medføre stort set samme ressourcelastning af politiet som en tilladelsesordning.

De forskellige modeller kan eventuelt kombineres. F.eks. kan tilladelses- eller anmeldelsesordningen kombineres med en aldersgrænse.

Justitsministeriet har vurderet fordele og ulemper ved de modeller, som Rigsadvokaten har skitseret.

Knive med en knivlængde på 7 cm og derunder kan volde væsentlig skade, herunder livsfare. Det fremgår således af forarbejderne til den nugældende bestemmelse i våbenlovens § 4, stk. 1, at Retsmedicinsk Institut i København havde oplyst, at klingelængden skulle fastsættes til 1-2 henholdsvis 3-4 centimeter, hvis et knivstik i halsregionen henholdsvis brystregionen ikke skulle kunne forårsage en sådan skade.

Som Rigsadvokatens undersøgelse viser, bliver foldeknive med en klinge på under 7 cm brugt til kriminalitet, og den omstændighed, at det i dag er tilladt at bære sådanne knive uden noget anerkendelsesværdigt formål, øger efter Justitsministeriets opfattelse risikoen for voldskriminalitet ved anvendelse af knive. Formålet med lovforslaget er at gribe ind over for den kriminalitet, der begås med knive. I den forbindelse er det vigtigt at tilskynde til en holdningsændring blandt unge, således at det at bære kniv i almindelighed bliver betragtet som en uacceptabel adfærd.

Af de modeller, som Rigsadvokaten har skitseret, kan et generelt forbud mod at bære kniv mv. på offentligt tilgængelige steder samt steder, hvor unge typisk færdes, efter Justitsministeriets opfattelse mest effektivt bidrage til en sådan holdningsændring. Henset til, at det fortsat vil være lovligt at bære kniv mv., hvis man har et anerkendelsesværdigt formål hermed, finder Justitsministeriet ikke, at et sådant forbud vil være for vidtgående i lyset af omfanget af den kriminalitet, der i dag begås ved anvendelse af kniv.

Justitsministeriet foreslår på den baggrund, at det gældende forbud mod at bære kniv eller dolk på offentligt sted udvides til at omfatte foldeknive med en klinge på højst 7 cm, medmindre kniven bæres som led i erhvervsudøvelse, til brug ved jagt, lystfiskeri eller sportsudøvelse eller har et andet lignende anerkendelsesværdigt formål.

Herefter vil det – i lighed med hvad der gælder for andre knive – kun være tilladt at bære foldeknive med en klinge på højst 7 cm på offentligt sted mv., hvis der er et anerkendelsesværdigt formål hermed. For så vidt angår afgrænsningen af anerkendelsesværdige formål foreslår Justitsministeriet ingen ændringer i den gældende retstilstand, jf. bemærkningerne til § 4, stk. 1, som er gengivet under pkt. 2.1. Som beskrevet under dette pkt. er opregningen i lovtæksten ikke udtømmende. »Et andet lignende anerkendelsesværdigt formål« kan f.eks. være spejderaktiviteter eller andre lovlige friluftaktiviteter, herunder skovture, vandreture mv. Der kan også være tale om andet lovligt praktisk gøremål, hvor anvendelse af kniv er nødvendig. Hævder sigtede/tiltalte, at kniven skal bruges til et anerkendelsesværdigt formål, skal der foretages en samlet vurdering af sagens omstændigheder f.eks. med hensyn til påklædning, tid og sted, måden kniven bæres på, knivens art mv. Denne samlede bedømmelse vil medføre, at der forekommer en række situationer, hvor personer normalt aldrig lovligt vil kunne bære kniv, f.eks. på diskoteker og værtshuse, og forslaget vil medføre, at dette også vil gælde foldeknive.

2.3.2. Kniv, dolk eller lignende skarpe eller spidse genstande

Forbuddet i våbenlovens § 4, stk. 1, omfatter »kniv eller dolk« og dermed ikke andre genstande, der vil kunne være farlige, såfremt de anvendes som stikvåben, f.eks. skruetrækkere, syle mv. Som yderligere eksempler kan nævnes et skarptslæbet stykke metal, et stort glasskår eller lignende.

Sådanne skarpe eller spidse genstande vil efter omstændighederne kunne sidestilles med visse våben omfattet af våbenlovens § 4, stk. 1, og våbenbekendtgørelsen § 14, stk. 1.

For at fjerne enhver tvivl om, i hvilket omfang sådanne skarpe eller spidse genstande er omfattet af de gældende regler, har Rigsadvokaten i redegørelsen anbefalet, at våbenlovens § 4, stk. 1, ændres, således at det udtrykkeligt kommer til at fremgå af bestemmelsen, at det tillige er strafbart at besidde andre skarpe genstande, der er egnede til at anvendes til legemsbeskadigelse, i de tilfælde, hvor sådanne genstande ikke besiddes med et anerkendelsesværdigt formål.